

Azi căutăm avid substituenți

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Cuvintele s-au prăbușit deodată
Deși din ele-am construit cândva
O lume cu metafore brodată,
Doi egocentrici. Cui îi mai păsa

Că n-avem timp și nici măcar un spațiu
Delimitat de zei sau de hazard,
L-am lecturat o vreme pe Horațiu
Întinși pe canapele de brocard.

Și dragoste făceam în poezie,
Dar nu de-amorul artei, din plictis,
Ci dintr-o necesară nebunie
De-a merge doar pe sensul interzis.

- Cuvintele s-au revoltat, femeie,
Îmbracă astăzi strai de borangic
Și-mpodobesc Dumbrava-n curcubeie
Din flori de maci făcând un mozaic.

Dezbracă noaptea stele căzătoare
Ce se scufundă-n lacul argintiu
Și construiesc pe valuri reci altare
Să ne aștepte-n zori, dar nu mai știu

Să mă transform din rouă-n poezie
Ca-n primăvara primului sărut.
Învăță-mă, că versul tău mă știe,
Să pot zbura înalt ca la-nceput!

Liliana Trif & Ioan Grigoraș